

عنوان مقاله:

تصوف در الجزایر و سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و فرهنگ ملل، دوره 3، شماره 5 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

میثم میرزائی تبار - استادیار جغرافیای سیاسی، گروه مطالعات ژئوپلیتیک، مرکز مطالعات آفریقا، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

سید مجتبی موسوی - دانش آموخته کارشناسی ارشد مطالعات منطقه ای (گرایش آفریقا)، دانشکده روابط بین الملل وزارت امور خارجه، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تصوف یکی از جلوه های عرفان در میان مسلمانان است. جمعیت قابل توجهی از پیروان اسلام در شمال آفریقا را اهل تصوف تشکیل می دهند که بسیاری از آنها علاقه مند به سیره اهل بیت (ع) و دارای قرابت فکری و اعتقادی به مذهب شیعه هستند. یکی از این کشورها، الجزایر است که دین رسمی آن، اسلام و مذهب مردم، اهل سنت است. تصوف از قرن ۱۲ میلادی به الجزایر راه یافت و از قرن ۱۶ میلادی و همزمان با رشد تصوف در شمال آفریقا، پیروان آن افزایش یافت. تصوف در الجزایر در برخی ابعاد سیاسی و فرهنگی، دیدگاه های موافقی با جمهوری اسلامی ایران دارد. پژوهش حاضر با روش توصیفی تحلیلی و بهره گیری از منابع کتابخانه ای و میدانی درصدد شناخت تصوف در الجزایر و بررسی نسبت سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران با طریقت ها و سازمان های صوفی در این کشور است. نتایج نشان می دهد که در سال های اخیر، دولت الجزایر با حمایت از تصوف و نشر آموزه های آن، برای مقابله با سلفی گری و تروریسم استفاده کرده است. تصوف از مقبولیت نسبی در الجزایر برخوردار است و برخی گروه های صوفیه دیدگاه مثبتی نسبت به جمهوری اسلامی ایران داشته و تمایل به تعامل با ایران دارند. لذا ایران در سیاست خارجی می تواند از این فرصت بهره گیری کند.

کلمات کلیدی:

تصوف، الجزایر، جمهوری اسلامی ایران، سیاست خارجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1245171>

